

sigtsmæssigt fornavn, eller som behandlet i spørgsmålet, en ændring af fornavnets stavemåde til overensstemmelse med en numerologisk undersøgelse.

Kirkeministeriet tilsigter en liberal praksis med hensyn til godkendelse af stavemåden af fornavn især til voksne personer.

Der er ikke hjemmel i personnavneloven til at nægte en fornavneændring, der opfylder personnavnelovens betingelser, og Justitsministeriet, Civilretsdirektoratet, har tidligere udtalt, at ministerialbogsføreren, personregisterføreren ikke kan modsætte sig navneændringer alene på grund af disses antal.

Da navneændring anmeldes til ministerialbogsføreren, finder Kirkeministeriet, at en vejledning af ansøgeren om betimeligheden af fornavneændringen kan ske på kirkekontoret.

Spm. nr. S 1950

Til socialministeren (15/3 2000) af:

Inge Refshauge (DF):

»Hvilke beføjelser har en skoleleder i folkeskolen til at lave sociale indberetninger til kommunens forvaltning om en elev i børnehaveklassen?«

Begrundelse

Eleven har forsømt 3-5 dage vel at mærke efter forudgående besked fra forældrene. Eleven lever i en intakt familie, der er ikke tale om omsorgssvigt, mishandling eller lignende.

Familien har ingen sociale problemer og er ikke i forbindelse med de sociale myndigheder i kommunen.

Indberetningen går alene på den omtalte forømmelse på 3-5 dage, hvilket minder om magtmisbrug.

Svar (23/3 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter servicelovens § 35 er socialministeren myndigt til at fastsætte regler, hvorefter perso-

ner, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at børn og unge under 18 år har behov for særlig støtte.

De nærmere regler om underretningspligten er fastsat i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 875 af 27. november 1997 om underretningspligt over for kommunen efter lov om social service. Underretningspligten foreligger, når barnet eller den unge har vanskeligheder i forhold til sine daglige omgivelser, skolen eller samfundet, eller når barnet eller den unge i øvrigt lever under utilfredsstillende forhold.

Hvis det må antages, at de pågældende offentligt ansatte ikke gennem deres egen virksomhed i tjenesten eller hvervet har rimelig mulighed for i tide at afhjælpe vanskelighederne, skal de unge eller børnenes forældre så vidt muligt orienteres om hjælpemulighederne i lovgivningen, inden kommunen underrettes. Ved vurderingen af, om der skal foretages underretning, må det bl.a. tages i betragtning, at kommunerne skal yde forældremyndighedsindehaveren eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, rådgivning samt yde støtte, hvis barnet eller den unge har behov herfor.

Det er vanskeligt præcist at afgrænse de situationer, hvor der med sikkerhed er grundlag for at foretage underretning - det afhænger i høj grad af de konkrete omstændigheder. Derfor udsendte Socialministeriets, Sundhedsministeriets og Undervisningsministeriets i 1995 en fælles vejledning om hjælp til børn og unge gennem dialog og samarbejde med forældre. Vejledningen henvender sig til alle de fagpersoner, der har den brede og især tidlige kontakt med stort set alle børn, og som på et tidligt tidspunkt har mulighed for at opfange signaler fra børn og unge om, at de har problemer.

Det skal understreges, at en underretning ikke medfører, at kommunen bliver forpligtet til at iværksætte foranstaltninger over for barnet eller den unge. Kommunen skal ud fra de modtagne oplysninger vurdere, om sagen kan henlægges eller om der er grundlag for iværksætte en egentlig undersøgelse af barnets eller den unges og familiens forhold.